

Zaeterdagaevend

Pas geleeje liepe m'n vrouw en ik 's zaeterdassaeves zô om een uur of acht deur de Kaarekbuurt. Wat ons toe opviel, was dà we gêên kip tege kwamme. 't Was hêêlemael een uitgesturreve buurt. We liepe toe zô wat mè mekaor te filesefere over hoe 't vroeger was, in onze jonge jaere. Toe zag 't 'r wel een bietjie anders uit om die tijd. D'n hêêlen dijk liep toe vol mè jongeloi die aals mor heen en weer koiërde, zeg mor zô 'n bietjie van waer Piet Vermaos nou zit tot de Grôôte Kaarek, deur de Kaarekstraet over 't Langeveldplaaïn en weer trug. Onderwaail gavve me onze ôôge goed de kost, want 't was de ontmoetingsplaets van de week voor de jongeloi. De maaidemart noemde me 't wel is gekscherende weg. D'r was gêên spraoke van baldaodighaaid, lae staon dà me wat kepot maakte. De pliesie liep trouwes ok te koiëre en hiew de zaak een bietjie in de gaote, mor hoefde aailijk nooit op te treeje. 'k Mot 'r wel bij zegge, dat de pliesies toe ok nog echte gezagsdraogers wazze. We wazze zôôgezeed nog van ze ontzien. Tegewoordig zegge me: 'De pliesie is je vriend', mor daer hadde me toe nò nooit van gehoord. Neeje, 't was gewoon gezellig en ik denk dà mêênig Slierechs paortie daer de eerste kontakte hê legge met as gevolleg een lang en gelukkig huwelijksleve. Eerlijk gezeed, ok wij hebbe mekaor daer lere kenne en 'k kà je verzekere dà 'k t'r nooit spijt van hê gehad.

Meziektent

Wat 'r 's zaeterdassaeves ok met een zekere regelmaat trugkwam, wazze de concerte van de plaetselijke meziekcurrpse in de meziektent. De 'Harmonie' en 'Crescendo'. Dan was 't om de meziektent op 't Dokter Langeveldplaaïn een hêêle drukte, tja, wat wil ie. Van een disco hadde me toe nò nooit gehoord en meziek maoke in 't openbaor was verbôôje. 't Zal de jeugd van tegewoordig ongelôôfelijk in de ore klinke as ik zeg dat as ie 't waogde om op straet te mondfluite, de pliesie d'r as de kippe bij was om ie fluit af te pakke. Om de meziektent was toe ok al een grasveld en in dà gezon stinge bordties mè 'Verboden op het gras te lopen'. Wee je gebêente as ie 't toch dee en de pliesie zag 't! Wat ok nie moch, was lôope as de meziek speulde. Dan mos d'n hêêle meute stilstaon en de pliesie zag toe, dat 't ok echt gebeurde. 'k Denk as respect voor de ten gehore gebrochte meziekstukke. Daer mò je nou is om komme. 'k Ziet 't plaaïn nóg voor me. Jaop Mijnster, beter bekend as 'Jaop d'n domenee', mè z'n ijscokarrechie, Aoi Kop, mè z'n kissie voor z'n buik, mè sjeklao, segaore en segrette. Jôôst van der Zwaon, beter bekend as Jôôst de Puts, mè z'n petatkraem, en dan was t'r allicht ok nog een haeringboer. Mense nog is an toe, wat was 't toe 's zaeterdagssaeves nog gezellig op straet. Êên en aander duurde zô tot een uur of tien en dan gonge me aamel zô lieverlee weer op huis aan. De jongeloi van tegewoordig gaon om die tijd pas op stap. Voor ons was 't tien uur, haalef ellef, thuis weze en dà vonge me hêêl gewoon!

Vrijetijdsbesteejing

Hoe besteejde me vroeger toch onze vrije tijd? We hadde gêên tillevisie, gêên computer, bromfietse wazze d'r nò nie, lae staon dà jongeloi een otochie hadde. Neeje, we mosse ons aaije mor zien te vermaoke met hêêl êênvoudige dinge. Zellef ben 'k aan de revier grôôt geworde, dus die booj ons al genogt mogelijkheeje voor vertier. Nou mot ik zegge, dat de

vaert op de revier toe netuurlijk veul rustiger was as nou. Denk mor is aan de sleepvaert. Een sleepbôôt met een stuk of vier kaste d'r achter, die strôômopwaerts gong, dà ging zô hard nie. D'r wier i mijn jonge jaere zellefs nog gezaaild deur de beroepsvaert. Zwemme, dà deeje me netuurlijk ok in de revier. Die kô je toe nog gerust over zwemme. Wà me ok deeje, was kassie pikke. We zwomme dan naer een gelaoje kast toe, die strôômopwaerts ging, pakte 'm vast in 't gangboord en klomme aan boord. We voere dan mee tot zô'n bietjie bij de gasfebriek en dan zwomme me strôômofwaerts weer trug. Dà me dikkels onder de koolteer thuis kwamme, hoof 'k netuurlijk niet te vertelle.

Lering en vermaak

Ok zatte me dikkels 'overdiep'. Zô noemde we de zandplaetjies aan d'n overkant van de revier. Dat was om zô mor is te zegge onze 'Riviërao'. Je ziet dat tegewoordig weer een bietjie trugkomme. Allêên, we komme d'r nie meer zwemmende, mor met een speedbôôt. Die speedbôôte lijkene me trouwes hêêlemael niks. As ie ziet hoe hard die dinger gaon en wà voor klappe dà ze maoke op 't waoter, dan motte die loi d'r wel wandelende niere aan overhouwe. 'k Noemp 't wel is de bromfietse van 't waoter. As ik kijk hoeveul d'r vaere, denk ik wel is, waer mot 't naer toe met de wêrld. Rijker kenne me nie meer worde, dus dan mot 'r geminderd worde. Nou, daer heb ik mor een zwaer hôôd in. Mor ik begon dut stuksie vanuit de gezellighaaid van vroeger. D'r is nou netuurlijk ok best veul goeds en gezelligs op te noeme, want d'n aaremoei, die d'r toe ok was, daer hoeve me ommers gêên van aalle naer trug te verlange. Wat ik van vroeger wel mis, is de rust en d'n êênvoud waermee we toe leefde. Tegewoordig mot aalles haos-ie-bochie. 't Is daerom toch wel goed om die dinge uit d'n ouwe dôôs is op te haole, hee. Tot lering en vermaak!

Jan van der Vlies

P.S. De verêênigingsruimte is in de maonde juli en augustus wegges vekansie geslote!!!
't Leste nieuws over de verêêniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl